

»Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til henvendelsen af 5. april 1991 fra Amtsrådsforeningen i Danmark, jf. L 51 – bilag 22.«

Svar:

1. Med hensyn til forslagets eventuelle økonomiske konsekvenser for amterne henvises til Justitsministeriets besvarelse den 18. marts 1991 af Retsudvalgets spørgsmål nr. 13 samt til bemærkningerne i Justitsministeriets skrivelse af 8. april 1991 til udvalget.

Det kan i tilknytning hertil oplyses, at forhandlingerne med amterne om eventuel kompensation efter DUT-princippet endnu ikke er afsluttet.

2. For så vidt angår de opgaver, som ordningen vil medføre, bemærkes, at Justitsministeriet ikke har modtaget konkrete oplysninger, der kan tyde på, at den gældende udsættelses- og benådningsordning har medført en særlig belastning af det bestående behandlingssystem.

3. Justitsministeriet er enig i, at spiritusdomme ikke bør bibringes det indtryk, at de mere frit kan vælge, hvilket offentligt behandlingstilbud de har behov for. Det er i den forbindelse forudsat, at behandlingen i det hele følger de retningslinier, der i øvrigt er gældende i det bestående behandlingssystem.

4. Justitsministeriet er enig i, at ordningen kun bør kunne anvendes i relation til lovovertrædere, som reelt har et behandlingsbehov. Der henvises i den forbindelse til, at påbegyndelse af udsættelses- og benådningsordningen forudsætter en nærmere vurdering fra den pågældende tilsynsmyndighed.

5. Hvad endelig angår en eventuel udsættelse med den foreslåede udvidelse af den gældende forsøgsordning, bemærkes, at forslaget – som også anført i Justitsministeriets skrivelse af 4. april 1991 til Retsudvalget – kun vil omfatte et meget beskedent antal førerretsfrakendte. Justitsministeriet finder derfor ikke, at forslaget bør afvente en evaluering af den igangværende forsøgsordning.

I øvrigt bemærkes, at der i henhold til lovforslagets § 2, stk. 2, skal fremsættes forslag om revision af loven i folketingsåret 1996-97.

Spørgsmål nr. 16:

»Ministeren anmodes om teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag

- a) svarende til indholdet af ændringsforslag formuleret af S.A.T.O., jf. bilag 19 og 21.
- b) med tilsvarende formål, men i forbindelse med indregistrering af motorkøretøjet.«

Svar:

Ad a) Idet der ønskes et ændringsforslag med et indhold svarende til den af S.A.T.O. formulerede bestemmelse, er det følgende udkast formuleret med udgangspunkt i S.A.T.O.'s forslag, dog med enkelte lovtekniske ændringer.

Kapitel 18 a

Frakendelse af retten til at være registreret som bruger af et motorkøretøj.

§ 133 a. En i Centralregisteret for Motorkøretøjer registreret ejer eller bruger af et motorkøretøj kan frakendes retten til at være registreret som bruger af et motorkøretøj, hvis han har gjort sig skyldig i skadevoldende kørsel i frakendelsestiden. Frakendelsen bortfalder, hvis førerretten generhverves.

Lovforslagets kapitel 18 a og § 133 a bliver herefter kapitel 18 b og § 133 b.

Bemærkninger til § 133 a

Bestemmelsen fastsætter, at en person, som i Centralregisteret for Motorkøretøjer er registreret som ejer eller bruger af et motorkøretøj, kan frakendes retten til at være registreret som bruger, hvis han har gjort sig skyldig i skadevoldende kørsel i frakendelsestiden.

En sådan spærring i Centralregisteret for Motorkøretøjer forudsætter således, dels at der foreligger skadevoldende kørsel, dels at denne kørsel er foregået på et tidspunkt, hvor skadevolderen var frakendt førerretten.

Skadevoldende kørsel

Kravene til den kørsel, som kan udløse en spærring, er – i modsætning til kørsel, der kan medføre frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens §§ 125 og 126 – alene beskrevet som skadevoldende kørsel. Efter en rent sproglig fortolkning må begrebet *skadevoldende kørsel* omfatte kørsel, hvorved der er sket skade på person og/eller ting, men ikke den blotte fremkaldelse af fare for skade. Efter den foreslåede formulering vil spiritus-, promille- og anden hensynsløs kørsel ikke i sig selv kunne udløse en